

Sted. — Med Hensyn til, hvad der i Øvrigt foreligger til Forhandling, skal jeg tillade mig at bemærke, at det Forslag, som det 6te kongevalgte Medlem (Ufving) har stillet med Hensyn til den Tid, fra hvilken en ny Forsørgelsestid kan begynde at løbe for dem, som nu i Aaret 1872 ngde fast Fattigundersøttelse, er paa det nuværende Stadium af Rigsdagens Varighed noget betænkelig. Det forekommer mig at være nok saa heldigt enten at holde dette Aars tal in blanco eller at benytte den Regel, som Regjeringsforslaget havde, nemlig, at Tidspunktet regnedes fra den Tid, Loven traadte i Kraft.

Jeg har ikke kunnet deltage med det ærede Medlem for Bornholm (Sonne) i at stille det Underændringsforslag, som han har stillet til Udvalgets Flertals Forslag. Det forekommer mig, saaledes som det allerede er udtalt af den ærede Ordfører, at det er meget rigtigt, at Kjøbstæderne ikke kunne fordeles de Udgifter, som naturlig alene vedkomme den enkelte Kjøbstadkommune, paa en anden Kommune, hvem Udgifterne slet ikke vedkomme. Kjøbstæderne udenfor Bornholm ligge ikke, saaledes som det mindre foret er udtrykt i det ærede Medlems Underændringsforslag, og saaledes som det ogsaa mindre foret er udtrykt i Regjeringens Forslag, i nogen Amtsraadsreds; Kjøbstæderne ligge i et Amt men ikke i en Amtsraadsreds. Kjøbstadkommunerne ere efter vor Lovgivning stillede aldeles paa samme Maade som Amtskommunerne, og man kan efter mit Begreb lige saa godt henvende sig til en hvilken som helst Amtsraadsreds om Hjælp til Kjøbstadens Udgifter, saa man kan henvende sig netop til den Amtskommune, hvis Formand tillige er Overøvrighed i vedkommende Kjøbstad; dette er nemlig den eneste Forbindelse, der findes mellem Kjøbstadskommunerne og den paagældende Amtskommune, at de have en fælles Overøvrighed. Med Hensyn til Udgifterne have de ikke andet Fællesskab enten indbyrdes eller med Amtsraadsredsen, end det, der ved ganske specielle Love er etableret imellem dem. De have ikke nogen fælles Økonomi indbyrdes med Hensyn til alle betydeligere Indtagter eller Udgifter; de have kun det enkelte Fællesskab med en Amtsraadsreds, som ganske vilkaarligt er skabt ved enkelte Love, saasom i Henseende til Veivæsen, Epidemihuse og andet Saadant. Det forekommer mig derfor heller ikke, at der er nogen som helst Grund til at fordele Udgifterne til Fattigforsørgelse mellem de enkelte Kjøbstadkommuner og Amtsraadsredsen i det Amt, hvori Kjøbstæderne ligge. Dette vilde være principielt urigtigt, og jeg tror desuden slet ikke paa, at der i Kjøbstæderne er nogen virkelig Raang til en saadan Fordeling af disse Udgifter, som aldrig hidtil have været af nogen Betydning. Jeg anser det i det Hele for meget lidet ønskeligt at komme ind paa et saadant Fællesskab, idet der jo ikke er nogen fælles kommunal Overbestyrelse, og det vil kun give Anledning til, at Kommuner, der iøvrigt

staa selvstændigt lige over for hinanden, komme ind paa at kritiserer hinandens Regnskabsførelse og Sligt Noget, som Kommunerne ikke bør have at gjøre med overfor hinanden. Men jeg ventede mig paa den anden Side, at man, naar man endelig fik det slaaet fast her i Loven, at de Udgifter, som hidtil have været lignede indbyrdes imellem Kjøbstæderne i et Amt, ogsaa herefter — hvad der er hver Kjøbstads Ønske og ogsaa naturligt — skulde falde hver Kjøbstad for sig til Last, da ogsaa endelig vilde bringe den lille Lov frem, som nu har ligget til Behandling i en lang, lang Række af Aar og ogsaa i denne Session er til Behandling. Jeg stoler i den Henseende fuldkomment paa den høitærede Formand, saa at den ommeldte lille Lov ikke — saaledes som det er sagt om en anden Sag paa et andet Sted — bliver snigmyrdet, men enten bliver slaaet totalt ihjel eller føres til Ende. Nagtet al min Interesse for Kjøbstæderne kan jeg ikke, for at spare dem en Udgift, finde det tilraadeligt, at de i Henseende til de omhandlede Fattigudgifter komme ind paa et Fællesskab med Amtskommunerne. Lad hver Kommune blive saa selvstændig ogsaa i økonomisk Henseende, som muligt, og lad de Kommuner, som ikke have Raad til at bære de Udgifter, der paa hvile dem — lad dem ved Hjælp af det Lovforslag, som jeg haaber, at den høitærede Indenrigsminister om meget føie Tid vil fremkomme med, gaa over til at blive Dele af Amtsraadsredsen. Derved tror jeg, at Alle vilde staa sig bedst.

Formanden: Den ærede Landsthingsmand berørte et andet Lovforslag, som staar i en vis udvortes Forbindelse med det foreliggende. Da det ærede Medlem, saavidt jeg erindrer, var borte den Gang, der først var givet mig Anledning til at omtale dette andet Lovforslag, skal jeg henlede hans Opmærksomhed paa de Bemærkninger, som da bleve gjorte fra Formandens Side.

W. Petersen: Jeg kan dog ikke Andet end neblagge Protest imod, at den ærede sidste Laler talte paa Kjøbstædernes Begne, naar han sagde, at hver enkelt Kjøbstad nærede de Ønsker, som han gjorde sig til Talsmand for; det er ikke foret, og jeg maa neblagge en bestemt Forvaring derimod. Jeg tør sige, at der er lige saa mange Kjøbstæder, som ikke nære den Slags Ønsker, som der er Kjøbstæder, der nære dem. Jeg kjender jo i Øvrigt saa godt det ærede Medlems Anskuelse i dette Punkt, thi det er ikke første Gang, han fremsætter dem; de kom saaledes ogsaa frem i Kjøbstadkommissionen, men saavidt jeg erindrer, stod det ærede Medlem ene med dem der, eller han fik dog kun en ganske lille Minoritet med sig. Jeg skulde imidlertid ikke have fremsat dette, hvis det ikke netop var blevet fremtaltd af det ærede Medlems egne Ytringer. — Det, som